

ПРИВИДНИ ИДЕАЛНИ СТИЦАЈ ПО ОСНОВУ АЛТЕРНАТИВИТЕТА

Привидни идеални стицај по основу алтернативитета постоји када окривљени изврши кривично дело из члана 246. став 1. КЗ са два алтернативна облика начина извршења овог кривичног дела (неовлашћено држање ради продаје и неовлашћено преношење опојне дроге).

Из образложења:

„Правноснажном пресудом Вишег суда у Београду окривљени је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело је овом пресудом, која је преиначена пресудом Апелационог суда осуђен на казну затвора у трајању од 4 године. Према чињеничном опису из изреке наведене правоснажне пресуде, окривљени је из Футога до Земуна, шуме у близини бензинских станица Змај 1 заједно са окривљеним Ђ. С. дана 08.11.2012. године неовлашћено преносио и ради продаје држао супстанце проглашене за опојну дрогу 492,60 грама анфетамин у облику сулфатних соли ...

Правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду против које је поднет захтев за заштиту законитости исти окривљени оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика које је, према изреци пресуде, учинио тако што је заједно са окривљеном Ј. С.,... у Новом Саду, у улици М. М. број 16, у изнајмљеном стану дана 08.11.2012. године неовлашћено држао ради даље продаје, 127,93 грама нето амфетамин... и 4 ампуле од 10 мг бенседина....

По оцени Врховног касационог суда, у наведеним правоснажним пресудама, у односу на окривљеног, стичу се обележја једног, а не два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Наиме, у конкретном случају ради се о привидном идеалном стицају по основу алтернативитета, јер је у обе пресуде утврђено и окривљени је оглашен кривим да је истог дана (08.11.2012. године) извршио исто кривично дело (из члана 246. став 1. КЗ) за које је прописана иста казна, са два алтернативна облика начина извршења кривичног дела (неовлашћеним држањем опојних дрога ради продаје у пресуди Вишег суда у Новом Саду и неовлашћеним држањем ради продаје и неовлашћеним преношењем опојне дроге у пресуди Вишег суда у Београду). У таквој ситуацији, не може се узети да постоји стицај два кривична дела из члана 246. став 1. КЗ, и то једног извршеног неовлашћеним држањем опојних дрога ради продаје, и другог извршеног неовлашћеним држањем ради продаје и преношењем опојне дроге, већ постоји само једно кривично дело, јер је само једном повређено заштићено добро и остварена једна забрањена последица.

Како за једно кривично дело исто лице не може бити правоснажно осуђено два пута, то је очигледно да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и преиначио побијану пресуду тако што је на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП према окривљеном М. С. одбио оптужбу да је извршио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика за које је осуђен правоснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду.“

*(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзз 5/2022 од 2.2.2022. године,
утврђена на седници Кривичног одељења од 23.10.2023. године)*